

Flerallet, ligesom angaaende det Forslag, der uden for Betænkningen er stillet af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos). Hvad angaar Forslaget under Nr. 6, gaar det ud paa, at de 5,000 Kr., som jeg havde foreslaaet som Tilskud til Universitetets Legater, skulle udgaa. Dette Forslag er jo i Betænkningen motiveret ved, at Flerallet ikke skønner, at der er nogen Grund til, at Kommunitetet skal vederlægge Universitetets Legatmidler de Indtægtstab, de maatte lide ved en Rentenedsættelse, og den ærede Ordfører sluttede sig jo ganske hertil i sine Udtalelser ved sin nærmere Begrundelse af Forslaget, og jeg har for saa vidt kun med Tilfredsstillelse kunnet erfare, at Udvalgets Fleral tillige har anset Spørgsmaalet om Rentenedsættelse for noget, som er Rigsdagen ganske uvedkommende. Jeg kan altsaa gaa ud fra den Betragtning, at det, der udelukkende har været Grund til Forslaget, er, at man ikke vil have, at Kommunitetets Midler skulle staa som en Slags Reservecfond for Universitetets Legatformue. Jeg maa i den Anledning jo meget beklage, at jeg ikke har haft Lejlighed til med det ærede Udvalg at drøfte de Omstændigheder, der have givet Anledning til Forslagets Frem sættelse. At en saadan Konference ikke har kunnet finde Sted, har jo ligget ganske naturlig i det Forhold, at man har maattet fremskynde Behandlingen af Finanslooforslaget i dette Ting, men jeg turde dog maaste derfor finde det paa sin Plads, at jeg noget nærmere udtaler mig om, hvad der har ligget til Grund for Forslaget, og jeg skal i den Henseende særlig henvisse til den Skrivelse, som jeg omtalte ved 1ste Behandling, og som findes i Folketingsudvalgets Betænkning til 2den Behandling under Nr. 121. Det vil heraf fremgaa, at Ministeriet netop stiller sig paa samme Standpunkt som det ærede Fleral og siger, at Universitetets Legatformue i og for sig maa være underkastet de samme Vilkaar som de andre Legatformuer, saaledes at Nedgang i Renteindtægten maa faa Indflydelse paa Legatportionernes Størrelse. Det er et Princip, som ganske vist maa komme Universitetets Legatformue lige saa meget til Glæde som andre Legater. Men der er jo henvisst til, at en Del af Universitetets Legatformue forfølger Djemed, som staa ganske i Samklang med de Formaal, der stilles for Kommunitetet. Det vil altsaa blive til direkte Glæde for Kommunitetet, saafremt Universitetet i Fremtiden bliver ude af Stand til at uddele saa store Portioner til viderekomne studerende som hidtil. Nu er jo Sagen den, som ogsaa nærmere forklaret af Ministeren, at Univer-

sitetets Legatformue ikke i sin Helhed forfølger dette Formaal, som falder sammen med Kommunitetets, men tillige har andre Formaal, og det har derfor været naturligt, at man fra Administrationens Side netop har villet udelukke, at denne Overførelse fra Kommunitetets Midler af 5,000 Kr. skulde komme andre Formaal til gode. Det vil sikkert ikke være undgaaet Opmærksomheden, at den formodede Rentenedsættelse, der kan forudsættes at maatte blive foretaget af Universitetet for andre Legaters Vedkommende, i Virkeligheden vil andrage over 5,000 Kr. som $\frac{1}{4}$ pCt. af en Kapital paa over 3 Mill. Kr. Det er derfor ikke stort mere end lidt over Halvdelen af denne Rentenedgang, der nu foreslaas refunderet fra Kommunitetet, og det har altsaa været forbeholdt nøjere Overvejelse og nærmere yderligere Forhandling mellem Legaterne, hvilke man vil hjælpe paa med de Midler, som man her vil blive raadig over. Det vil saaledes ses, at Forholdet paa ingen Maade fra Ministeriets Side har været betragtet saaledes, jeg tror den ærede Ordfører brugte det Udtryk, at Kommunitetet skulde være et Slags Reservecfond for Universitetet. Den ærede Ordfører udtalte, at det var i og for sig ikke, fordi Flerallet ikke undte de studerende at faa dette Tillæg, men fordi man ønskede at holde det Princip oppe, at en Legatformue, som lider en Nedgang ved Rentenedsættelse, maa forholdsvis indrette sig derefter med Hensyn til Portionernes Størrelse. Nu kunde det jo ganske vist arrangeres saaledes, at man direkte fra Kommunitetet ydede noget større Midler til Fremme af de Formaal, som altsaa ikke fuldt ud kunne fyldestgøres ved Universitetets Legatformue, men den Vej har Ministeriet ikke ment at burde gaa. Jeg har troet, at man kom lempeligere over det ved at lade det ske ad den Omvej gennem Universitetets Legatformue, og det er denne Udvej, som jeg har faaet Folketingets Sanktion paa. Jeg tror at turde sige, at det ikke var ganske uden Vanskelighed, at Folketingets Finansudvalg besluttede sig til at gaa ind herpaa, og jeg havde ikke tænkt mig, at det saa skulde møde nogen Modstand her i dette Ting. Jeg tør derfor mulig tro, at det vil være hensigtsmæssigt at give det ærede Udvalg Lejlighed til endnu en Gang at tænke over Sagen, og jeg for mit Vedkommende maa jo anse mig forpligtet til at søge at vinde denne Indtægt for Universitetets Legatformue ved de Midler, der staa til min Raadighed, og jeg vil derfor forbeholde mig ved 3dje Behandling at optage Forslaget paa ny, idet jeg saa mulig turde haabe, at Udvalget ved